

ikke Andet end beklage, at man ikke dengang indskrænkede sine Orlogsrustninger til at gaae til Island og Færøerne, istedetfor, uden Thingets Samtykke, at betale store Summer — for hvilke naturligviis vedkommende Minister er ansvarlig, — til Orlogstogter, om hvis Nytte det ikke har været mig muligt at faae den allermindste Oplysning; tvertimod alle de Underfølgelser, jeg har anstillet, vise, at man senere har gjort sig lidt latterlig ved de Foretagender, man dengang gjorde. Jeg haaber, at det vil gaae os bedre i Aar med at faae sendt et eller to Dampskibe til disse Bilande, hvis Handel jo nu deels er bleven frigiven og deels kan ventes frigiven. Det kunde forøvrigt ogsaa være af megen Interesse, at et Dampskib løb op til disse Der forat undersøge, hvad der kan være at iagttage i Anledning af Frigjørelsen. Medens vi ere ved Udrustningen, skal jeg tillade mig at anbefale til den ærede Minister, hvad der allerede heri Thinget er udtalt og, saavidt jeg i dette Døgn erindrer, ogsaa er indstillet af Udvalget, at det Offentlige ved Kulleverancen vilde gjøre det Samme, som det gjør hvor det har Behov for andre Ting i alle andre Tilfælde, nemlig anskaffe Kullene ved Licitation, og at denne saa naturligviis maatte skee efter Bægt. Det er en almindelig Tro, — og jeg deler den — at det vilde blive billigere for Marinen og enhver anden offentlig Anstalt, naar denne Forandring blev gjort. Der er begjært en Sum til Forandring af Dampskibet Slesvig til Hans Majestæts Brug. Naar man erindrer, at Dampskibet Slesvig i sin Tid er bygget til at føre Passagerer og Varer, at det i nogle Aar allerede har været i denne Fart, og — saavidt jeg veed — er en af de Dampskibe, der have tjent meest og været det hen-

sigtsmæssigste Fartoi, vi have havt i den Fart, saa kan jeg ikke tro, at det vilde være rigtigt at gjøre denne Forandring med dette Skib. Jeg troer tvertimod, at det er bedst at lade det blive i den Skikkelse, det er i, til offentlig Brug. Derimod skulde jeg for min Person ingenlunde modsætte mig, om man begjærede en Sum for at bygge en Orlogsdamp, der udelukkende kunde være til Hans Majestæts Brug. Der vil ikke, synes mig, være Noget at indvende imod, at Kongen af Danmark, som Konge for et søførende Folk, havde en Orlogsdamp, som kunde være til hans Disposition, naar han ønskede at seile omkring imellem sine Der. Det kunde jo tillige, naar det var et Orlogsdampskib, anvendes i paakommende Tilfælde ligesaagodt som ethvert andet Orlogsskib.

Marineministeren: Med Hensyn til, hvad den ærede sidste Taler bemærkede om Kullene, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det er meget ubestemt, hvormeget Kul der forbruges. Det er Noget, der ganske er afhængigt af Conjunkturerne. Dersom der var Mange, der havde store Kuloplag, da vilde Licitation visse være det bedste Middel til at anskaffe dem; men naar der kun er en enkelt Mand, der har store Kuloplag, og det er meget ubestemt, hvormeget Kul der forbruges, saa vilde man være daarligt tjent med, at Nogen havde paataget sig Leverancen uden dog til rette Tid at kunne præstere den. Man kunde jo da ingen Kul faae. Hvorvidt der forøvrigt kan skee nogen Forandring i den omhandlede Henseende, derom kan jeg slet ikke bestemt udtale mig iafsten, da jeg ikke har vidst, at der vilde blive rettet noget Spørgsmaal til mig i den nævnte Retning.